

מאורות אל העבר

ח תמוז תרפ"ד | 10/07/1924

מאט מקור, שימוש הוגן, ויקפדיה

הכפר העברי

"נשות הכהנים והנביאים אשר בסביבה תצאננה מקבריהם, והקשייבו בדמיות גיל לקהל זהה". כך תיאר את תחושותיו אחד מבאים טקס הנחתת ابن הפינה לבתי "הכפר העברי" שמצפון לירושלים, שבמהלך בتموز תרפ"ד (10.7.1924). את מושבת הכפר העברי, שבמהלך שונה שמה לנווה יעקב", על שם הרב יעקב רינס מייסד המזרחי, הקימו קבוצה של בני הציונות הדתית מירושלים, שביקשו לעبور מחי עיר לח'י כפר. החיים בנווה יעקב היו קשים, ואדם הראשון הקשתה על תפועל הרפתות שהיו אמורים לספק את צורכי החלב של ירושלים. למורות זאת, הצליחה המושבה לשרוד, והתפתחו בה ענפי חקלאות וקייט. במהלך מלחמת העצמאות עמדה נווה יעקב חדשניים ארוכים במצור, וסייעה בחסימת הכוחות הערביים בדרכם מרמאללה לירושלים. מיד לאחר הקמת המדינה, הותקפה המושבה בידי כוחות ירדניים ומקומיים בסiou שריוןויות, ולאחר קרב ארוך נאלצו תושביה לסגת בחשכת הליל להר הצופים, כשהם מותרים אחריהם ארבעה מחלליים. המושבה לא שוקמה אחרי מלחמת ששת הימים, אולם שכונת נווה יעקב הגדולה והסמוכה, מנציחה את שמה של המושבה שעמדה בגבולות הצפוני של ירושלים.

